

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, v državnem zboru zastopane.

Kos LXXIII. — Izdan in razposlan dne 27. oktobra 1896.

Vsebina: (Št. 191—194.) 191. Razglas, s katerim se razglaša dodatna uvrstitev občine Lubaczów v šesti razred vojaške najemninske tarife. — 192. Dopustilnica za lokalno železnico iz Strakonice v Březnico. — 193. Dopustilnica za lokalno železnico iz Neuhofta v Bezdrůžice. — 194. Ukaz o izpremembi davčne krajne komisije v Lincu v davčno upravnistvo.

191.

Razglas ministerstva za deželno bran in ministerstva za finance z dne 27. avgusta 1896. l.,

s katerim se razglaša dodatna uvrstitev občine Lubaczów v šesti razred vojaške najemninske tarife (drž. zak. št. 225 iz l. 1890.).

Dodatno k razglasu z dne 14. decembra 1890. l. (drž. zak. št. 225) se v porazumu s c. in k. državnim vojnim ministerstvom občina Lubaczów na Gališkem uvrščuje v šesti razred do konca 1900. leta veljajoče najemninske tarife za namene vojaškega nastanjevanja.

Welsersheimb s. r.

Biliński s. r.

192.

Dopustilnica z dne 21. septembra 1896. l.

za lokalno železnico iz Strakonice v Březnico.

Na podstavi Najvišega pooblastila se mi je v porazumu z vdeleženimi ministerstvi vzvidelo,

Ferdinandu baronu Hildprandtu v Blatni v družbi s Karolom baronom Lilgenau-om v Lnáři, Frančiškom Steinerjem v Blatni, Večeslavom Pobudo v Rožmitálu, Antonom Sündermannom v Březanin dolnjih in Lambertom Pavkom v Lnáři podeliti po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, v zmislu zakona o dopušcanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238), in zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.) za-prošeno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotive železnice, katero bo kot lokalno železnico s pravilnim tirom od postaje Strakonice na državne železnice progi Cmunt—Heb napraviti čez Blatno k postaji Březnice na državne železnice progi Protivín—Zdice.

§. 1.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, se dodeljujejo v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz leta 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 2.

Koncesijonarji so dolžni, gradnjo dopuščene železnice začeti precej po dodelitvi dovolila za njo in jo dokončati najdalje v dveh letih računčič od današnjega dne; dodelano železnico je takoj izročiti javnemu prometu ter po nji vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodo držali gorenjega roku za gradnjo, morajo koncesijonarji dati zagotovilo, položivši varščino 5000 goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale zgoranje dolžnosti, se smé izreči, da je ta varščina zapala.

§. 3.

Da izdelajo dopuščeno železnico, za to seodeljuje koncesijonarjem pravica razlastitve po določilih dotičnih zakonitih predpisov.

Isto pravico je koncesijonarjem dodeliti tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in o katerih bi državno upravnstvo spoznalo, da je njih naprava v javni korist.

§. 4.

Koncesijonarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar določa ta dopustilnica, in pa dopustilnih pogojev, ki jih postavi ministerstvo za železnice, pa tudi tega, kar velevalo semkaj meréči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in red za obrat železnice z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1 iz l. 1852.) in pa zakoni in ukazi, kateri se morebiti dadó v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in obratni predpisi, podani v redu za obrat železnice in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebeno na znižano vozno brzino, zdelo pripustno ministerstvu za železnice, a na to stran bodo veljali posebni obratni predpisi, ki jih izdá ministerstvo za železnice.

§. 5.

Koncesijonarjem se priznava pravica, da s posebnim dovolilom državnega upravnstva in s pogoji, ki jih to postavi, naredé delniško družbo, katera naj stopi v vse pravice in zaveznosti koncesijonarjev.

Dalje se koncesijonarjem priznava pravica izdati prednostnih delnic, ki gledé obrestovanja in razdolžbe imajo prednost pred osnovnimi delnicami, do zneska, kakor ga določi državno upravnstvo.

Dividenda, ki pristoji prednostnim delnicam, preden nastane osnovnim delnicam pravica do dividende, pri čemer pa ne bodi nobenega doplačila iz doneskov poznejših lét, se ne sme odmerjati z več kakor štirimi odstotki.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državnega upravnstva.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in vredbo železnice, in za dobavo vozil in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, katerega določi državno upravnstvo, res uporabljenih in prav izkazanih, prištevisi interkalarni obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo res kurzne izgube ob dobavi glavnice.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se sméjo dotični stroški prišteti napravnici glavnici, če državno upravnstvo privoli v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je treba odplačati v času, dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem črtézu, ki ga odobri državno upravnstvo.

Družbena pravila in pa obrazci osnovnih in prednostnih delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državnega upravnstva.

§. 6.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera bodo vsak čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila se bodo uporabljala tudi za deželno brambovstvo in črno vojsko obéh državnih polovic, za tirolske deželne strelce in za žandarje, in to ne samo ob potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi kadar bodo te osebe službeno potovale na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesijonarji se zavezujejo, da pristopijo k dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov in pa vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške

prenose, dalje da pristopijo k vsak čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal 1. dne junija 1871. l. o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je prevažati ležéče na račun vojaške blagajnice.

Vsak čas veljajoči predpis za vojaške prenose po železnicah, in pa vsak čas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarje moč in veljavo z dnem, ko se po dopuščeni železnici prične obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdadó po tem času, pa se ne objavijo po državnem zakoniku, zadobé za koncesionarje veljavo tedaj, kadar se jim priznanijo uradoma.

Te dolžnosti imajo koncesionarji samó v toliko, v kolikor se njih izpolnjevanje zdi izvršljivo z ozirom na drugotnost té proge in na olajšila, vsled tega dodeljena gledé na napravo, opremo in vrsto obrata.

Koncesionarji so dolžni, oddajaje službe oziirati se po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l. (drž. zak. št. 60.) na doslužene podčastnike iz vojstva, vojne marine in deželne brambe.

§. 7.

V koliko je enake ugodnosti, kakor jih ustanavlja gledé na prevažanje vojakov §. 7., dodeljevati civilnim stražnim četam (varnostni straži, finančni straži i. e.) ali drugim javnim organom, to se določuje v dopustilnih pogojih.

§. 8.

Dopustilna doba in ž njo vréd v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnic izrečena obramba proti napravi novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računéč od današnjega dne, ter mine po tem roku.

Državno upravstvo smé izreči, da je dopustilo izgubilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 2. vgotovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti po zmislu §. 11. lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 9.

Obrat železnice, ki je predmet te dopustilnice, vodi na račun koncesionarjev država. Kakó je sicer voditi ta obrat, to se vravná s posebno obratno pogodbo, ki se sklene med državnim upravstvom in koncesionarji.

§. 10.

Koncesionarji imajo dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895.), državnemu upravstvu na njegovo zahtevo vsak čas dopuščati skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imelo državno upravstvo pravico, prosto vgotovljaje tarife, za primérno odškodnino odpravljati ali dati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 11.

Državno upravstvo si pridržuje pravico, da smé dopuščeno železnico; ko bo dodelana in v obrat izročena, vsak čas odkupiti po nastopnih določilih:

1. Da se vgotovi odkupnina, se seštejejo letni čisti donosi, kar jih bo imela podjetba v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti donosi najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donos ostalih petih let.

Po zmislu spredaj stoječega določila najdeni poprečni čisti donos je potem koncesionarjem kot odškodnino za odkup v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

2. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po določilih odstavka 1. najdeni poprečni čisti donos ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je potreben za pogojeno obrestovanje in povračilo pri deželni banki kraljevine češke zastran nabave novcev s poroštvom te kraljevine vzprejetega hipotečnega posojila in pa za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državnem upravstvu odobrene delniške glavnice v času, dokler bo trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina,

ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da država namesto koncesionarjev prevzame, da je sama plača, zgoraj omenjeno hipotečno posojilo do popolne njegove razdolžbe ob dogovorjenih rokih dospelosti in da izplačuje spredaj navedeno letnino za delniško glavnicu v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

3. Državi se pridržuje pravica, kadarkoli na mesto še ne dospelih letnih plačil po zmislju odstavka 1., oziroma namesto letnine, ki jo bo po odstavku 2. plačevati za delniško glavnicu, plačati glavnicu, enako znesku glavniške, računeč obresti od obresti, po štiri od sto na leto diskontovane vrednosti plačil, ki jih je opravljati po določenih odstavka 1. in 2.

Ako se država odloči, plačati to glavnicu, plačajo v gotovini ali z državnimi zadolžnicami, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je pri tem računati po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju na dunajski borzi zaznamovali o državnih zadolžnicah enake vrste.

4. Izplačavši odkupnino, pride država po odkupu železnice in z dnem tega odkupa brez daljne odpote v bremen čisto last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi reči, naj bodo premične ali nepremične, všteti tudi vozila in gradivne zaloge in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, ako le-ti niso že bili namenu primerno uporabljeni z odobrilom državnega upravitstva.

§. 12.

Ko mine dopustilo in tistega dne, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremenjena lastnina in užitek tu dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, tudi vozil, gradivnih zalog in pa iz napravne glavnice narejenih obratnih in pričuvnih zakladov v obsegu, povedanem v §. 11., zadnjem odstavku.

Ako to dopustilo mine in pa tudi, ako se železnica odkupi (§. 11.), obdrže koncesionarji last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in pa kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last posebnih del in poslopij, napravljenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere so si koncesionarji sezidali ali pridobili sami po pooblastilu državnega upravitstva z izrečnim pristavkom, da té reči niso pristojsstvo železnice.

§. 13.

Državno upravitstvo ima pravico prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državno upravitstvo pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarstvo, in sosebno po nadzornikih, ob koncesionarjev stroških pošiljanjih, kakorkoli se mu vzvidi primerno, prigledovati, da se gradnja izvaja po projektu in po pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, iméj komisar, ki ga postavi državno upravitstvo, tudi pravico, kolikorkrat se mu primerno zdi, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v velike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotno zakonom, dopustilo ali družbenim pravilom, ali pak kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, precej si izprositi odločilo ministerstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 14.

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, se pridržuje državnemu upravitstvu tudi pravica, da se poprime zakonom primernih naredeb ter po okolnostih izreče, da je dopustilo izgubilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Guttenberg s. r.

193.

Dopustilnica z dne 21. septembra 1896. l.

za lokalno železnico iz Neuhoфа v Bezdrúžice.

Na podstavi Najvišega pooblastila se mi je v porazumu z vdeleženimi ministerstvi vzvidelo, Karolu knezu Löwenstein-Wertheim-Rosenbergu, posestniku gosposčine v Haidu, v družbi z Avgustom grofom Wydenbrukom, posestnikom gosposčine v Topiatu, dr.-jem Jožefom Starkom, odvetnikom

v Polznju, in Večeslavom Guschallom, okrajnim predstojnikom v Bezdužicah, podeliti po pogojih in načinih, določenih v nastopnem, v zmislu zakona o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238), in zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz l. 1895) zaproseno dopustilo za gradnjo in obrat lokomotivne železnice, katero bo kot lokalno železnico s pravilnim tirom od postaje Neuhoft na državne železnice progi Polzenj—Heb napraviti v Bezdužice.

§. 1.

Železnici, ki je predmet te dopustilnice, se dodeljujejo v členu V. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2 iz leta 1895.) omenjene ugodnosti.

§. 2.

Koncesionarji so dolžni, gradnjo dopuščene železnice začeti precej po dodelitvi dovolila za njo in jo dokončati najdalje v dveh letih od današnjega dne; dodelano železnico je takoj izročiti javnemu prometu ter po nji vzdrževati obrat nepretrgoma ves čas, dokler bo trajalo dopustilo.

Da se bodo držali gorenjega roku za gradnjo, morajo koncesionarji dati zagotovilo, položivši varščino 2000 goldinarjev v vrednostnih papirjih, v katerih se smejo nalagati novci varovancev.

Ako se ne bi izpolnjevale gorenje dolžnosti, se smé izreči, da je ta varščina zapala.

§. 3.

Da izdelajo dopuščeno železnico, za to se dodeljuje koncesionarjem pravica razlastitve po določenih dotičnih zakonitih predpisov.

Isto pravico je koncesionarjem dodeliti tudi zastran tistih dovlačnic, ki bi se imele narediti in o katerih bi državno upravitvo spoznalo, da je njih naprava v javni koristi.

§. 4.

Koncesionarjem se je ob gradnji in obratu dopuščene železnice držati tega, kar določa ta dopustilnica in pa dopustilnih pogojev, ki jih postavi ministerstvo za železnice, pa tudi tega, kar velejajo

semkaj meréči zakoni in ukazi, zlasti zakon o dopuščanju železnic z dne 14. septembra 1854. l. (drž. zak. št. 238) in red za obrat železnic z dne 16. novembra 1851. l. (drž. zak. št. 1. iz l. 1852.) in pa zakoni in ukazi, kateri se morebiti dadó v bodoče. Kar se tiče obrata, se odpuščajo varnostne naredbe in obratni predpisi, podani v redu za obrat železnic in v dotičnih dodatnih določilih, v toliko, v kolikor se bo to z ozirom na posebne prometne in obratne razmere, sosebno na znižano vozno brzino, zdelo pripustno ministerstvu za železnice, a na to stran bodo veljali posebni obratni predpisi, ki jih izdá ministerstvo za železnice.

§. 5.

Koncesionarjem se priznava pravica, da s posebnim dovolilom državnega upravitva in s pogoji, ki jih to postavi, naredé delniško družbo, katera naj stopi v vse pravice in zaveznosti koncesionarjev.

Izdaja prednostnih zadolžnic je izključena.

Nasproti pak se koncesionarjem priznava pravica, izdati prednostnih delnic, ki gledé obrestovanja in razdolžbe imajo prednost pred osnovnimi delnicami, do zneska, kakor ga določi državno upravitvo.

Dividenda, ki pristoji prednostnim delnicam, preden nastane osnovnim delnicam pravica do dividende, pri čemer pa ne bodi nobenega doplačila iz doneskov poznejših lét, se ne sme odmerjati z več kakor štirimi odstotki.

Znesek resnične in pa nominalne napravne glavnice potrebuje odobrila državnega upravitva.

Pri tem veljaj to načelo, da se ne smejo v račun postavljati nikakoršni drugi stroški razen stroškov za sestavo projekta, za gradnjo in vredbo železnice, in za dobavo vozil in pa za dotacijo pričuvnega zaklada, katerega določi državno upravitvo, res uporabljenih in prav izkazanih, prištevši interkalarnе obresti, ki se res izplačajo med grajenjem, in kar bo res kurzne izgube ob dobavi glavnice.

Ako bi bilo po dogradbi železnice treba še drugih novih staveb, ali ako bi bilo treba pomnožiti obratne naprave, se sméjo dotični stroški prišteti napravni glavnici, če je državno upravitvo privolilo v namerjane nove stavbe ali v pomnožitev obratnih naprav, in se stroški izkažejo, kakor gré.

Vso napravno glavnico je treba odplačati v času, dokler bo trajalo dopustilo, po razdolžnem črtežu, ki ga odobri državno upravstvo.

Družbena pravila in pa obrazci osnovnih in prednostnih delnic, ki se izdadó, potrebujejo odobrila državnega upravstva.

§. 6.

Vojaščino bo prevažati po znižanih tarifnih cenah. Za uporabljanje vojaške tarife ob odpravi oseb in reči se bo v tem oziru in pa gledé polajšil potujočim vojaškim osebam ravnati po določilih, katera bodo vsak čas veljala pri avstrijskih državnih železnicah.

Ta določila je uporabljati tudi za deželno brambovstvo in črno vojsko obéh državnih polovic, za tirolske deželne strelce in za žandarje, in to ne samo o potovanju na račun državne blagajnice, ampak tudi kadar te osebe potujejo službeno na svoj račun k orožnim vajam in priglednim zborom.

Koncesionarji se zavezujejo, da pristopijo k dogovoru, med avstrijskimi železniškimi družbami sklenjenemu zastran nabave in imetja opravnih reči za prevažanje vojakov in pa vzajemnega pripomaganja z osebjem in z vozili za večje vojaške prenose, dalje da pristopijo k vsak čas veljajočim predpisom o železništvu za čas vojske in pa k dodatnemu dogovoru, ki je obveljal dne 1. junija 1871. l. o prenosu takih bolnikov in ranjencev, katere je ležéče prevažati na račun vojaške blagajnice.

Vsak čas veljajoči predpis za vojaške prenose po železnicah in pa vsak čas veljajoči predpisi o železništvu za čas vojske zadobé za koncesionarje moč in veljavo z dncm, ko se po dopuščeni železnici prične obrat. Predpisi enake vrste, ki se izdadó po tem času, pa se ne objavijo po državnem zakoniku, zadobé za koncesionarje veljavo tedaj, kadar se jim priznanijo uradoma.

Te dolžnosti imajo koncesionarji samó v toliko, v kolikor se njih izpolnjevanje zdi izvršljivo z ozirom na drugotnost té proge in na olajšila, vsled tega dodeljena gledé na napravo, opremo in vrsto obrata.

Koncesionarji so dolžni, oddajaje službe oziromati se po zmislu zakona z dne 19. aprila 1872. l.

(orž. zak. št. 60.) na doslužene podčastnike vojstva, vojne marine in deželne brambe.

§. 7.

V koliko je enake ugodnosti, kakor jih ustanavlja gledé na prevažanje vojakov §. 7., dodeljevati civilnim stražnim četam (varnostni straži, finančni straži i. e.) ali drugim javnim organom, to se določuje v dopustilnih pogojih.

§. 8.

Dopustilna doba in ž njo vréd v §. 9. lit. b) zakona o dopuščanju železnice izrečena obramba proti napravi novih železnic se določa na devetdeset (90) let, računé od današnjega dne, ter mine po tem roku.

Državno upravstvo smé izreči, da je dopustilo izgubilo moč tudi pred iztekom gorenjega roka, ako se ne bi izpolnjevale dolžnosti, v §. 2. vgotovljene o začetku in dovršitvi gradnje in pa o začetku obrata, ter bi se kak prestop roka ne mogel opravičiti po §. 11., lit. b) zakona o dopuščanju železnic.

§. 9.

Obrat železnice, ki je predmet te dopustilnice, vodi na račun koncesionarjev država. Kakó je sicer voditi ta obrat, to se vravná s posebno obratno pogodbo, ki se sklene med državnim upravstvom in koncesionarji.

§. 10

Koncesionarji imajo dolžnost, po pogojih in pridržkih, navedenih v členu XII. zakona z dne 31. decembra 1894. l. (drž. zak. št. 2. iz l. 1895.), državnemu upravstvu na njegovo zahtevo vsak čas dopuščati skupno porabo železnice za promet med že obstoječimi železnicami ali pa takimi, ki se še le napravijo in bodo v državnem obratu, in to takó, da bo imelo državno upravstvo pravico, prosto vgotovljaje tarife za primérno odškodnino odpravljati ali dajati odpravljati cele vlake ali posamezne vozove po skupno porabljeni železnici ali posameznih njenih kosih.

§. 11.

Državno upravstvo si pridržuje pravico, da smé dopuščeno železnico, ko bo dodelana in v obrat izročena, vsak čas odkupiti po nastopnih določilih:

1. Da se vgotovi odkupnina, se seštejejo letni čisti donosi, kar jih bo imela podjetba v poslednjih sedmih letih pred samim odkupom; od tega se odbijejo čisti donosi najslabjših dveh let in potem se izračuni poprečni čisti donos ostalih petih let.

Po zmislu spredaj stoječega določila najdeni poprečni čisti donos je potem koncesionarjem kot odškodnino za odkup v še ostali dobi dopustila izplačevati v polletnih obrokih, 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

2. Ko bi se pak železnica odkupila pred preteklim sedmim obratnim letom ali kadar bi po določilih odstavka 1. najdeni poprečni čisti donos ne dosegel vsaj letnega zneska, ki je potreben za pogojeno obrestovanje in povračilo pri deželni banki kraljevine češke zastran nabave novcev s poroštvom te kraljevine vzprejetega hipotečnega posojila in pa za štiriodstotno obrestovanje in razdolžbo po državnem upravnstvu odobrene delniške glavnice v času, dokler ko trajalo dopustilo, tedaj bodi odškodnina, ki naj jo dá država za odkup železnice, v tem, da država namesto koncesionarjev prevzame, da je sama plača, zgoraj omenjeno hipotečno posojilo do popolne njegove razdolžbe ob dogovorjenih rokih dospelosti in da izplačuje spredaj navedeno letnino za delniško glavnico v polletnih obrokih 30. dne junija in 31. dne decembra vsakega leta po dospelosti.

3. Državi se pridržuje pravica, kadarkoli na mesto še ne dospelih letnih plačil po zmislu odstavka 1., oziroma namesto letnine, ki jo bo po odstavku 2. plačevati za delniško glavnico, plačati glavnico, enako znesku delniške, računč obresti od obresti, po štiri od sto na leto diskontovane vrednosti plačil, ki jih je opravljati po določilih odstavka 1. in 2.

Ako se država odloči, plačati to glavnico, plačaj jo v gotovini ali z državnimi zadolžnicami, kakor si to izbere sama. Državne zadolžnice je pri tem računiti po tistem kurzu, ki se pokaže za poprečnega med denarnimi kurzi, kateri so se v ravno preteklem polletju na dunajski borzi zaznamovali o državnih zadolžnicah enaké vrste.

4. Izplačavši odkupnino, pride država po odkupu železnice in z dnem tega odkupa brez daljše

odplate v bremen čisto last in v užitek te tukaj dopuščene železnice z vsemi dotičnimi rečmi, naj bodo premične ali nepremične, vštevši tudi vozila in gradivne zaloge in pa iz napravne glavnice narejene obratne in pričuvne zaklade, ako le-ti niso že bili namenu primerno uporabljeni z odobrilom državnega upravstva.

§. 12.

Ko mine dopustilo in tistega dne, ko mine, preide brezodplatno na državo neobremejena lastnina in užitek tu dopuščene železnice in vsega premičnega in nepremičnega pristojsstva, tudi vozil, gradivnih zalog in pa iz napravne glavnice narejenih obratnih in pričuvnih skladov v obsegu, povedanem v §. 11., zadnjem odstavku.

Ako to dopustilo mine, in pa tudi, ako se železnica odkupi (§. 11.), obdržé koncesionarji last pričuvnega zaklada, napravljenega iz lastnih donosov podjetbe, in pa kar bi imeli po obračunih terjati, potem tudi last posebnih del in poslopij, napravljenih ali pridobljenih iz lastne imovine, katere so si koncesionarji sezidali ali pridobili sami po pooblastilu državnega upravstva z izrečnim pristavkom, da té reči niso pristojsstvo železnice.

§. 13.

Državno upravstvo ima pravico prepričati se, da je gradnja železnice in pa obratna naprava po vseh delih namenu primerna in trdno narejena, in ukazati, da se napake na to stran odvrnejo in oziroma odpravijo.

Tudi ima državno upravstvo pravico, po svojem človeku pregledovati gospodarstvo, in sosebno po nadzornikih, ob koncesionarjev stroških pošiljanjih, kakorkoli se mu vzidi primerno, prigledovati, da se gradnja izvaja po projektu in po pogodbi.

Ako se napravi delniška družba, iméj komisar, ki ga postavi državno upravstvo, tudi pravico, kolikokrat se mu primerno zdi, hoditi v seje upravnega sveta ali drugega zastopa, kateri bo veljal za predstojništvo družbe, in pa v vélike zборе, ter tam ustavljati vse sklepe in odredbe, nasprotne zakonom, dopustilu ali družbenim pravilom, ali pak

kvarne javni koristi; toda v takem primeru je komisarjeva dolžnost, precej si izprositi odločilo ministerstva za železnice, katero je dati brez odloga in katero veže družbo.

§. 14

Ako bi se poleg vsega poprejšnjega svarila večkrat prelomile ali opustile v dopustilnici, v dopustilnih pogojih ali v zakonih naložene dolžnosti, se pridržuje državnemu upravstvu tudi pravica, da se poprime zakonom primernih naredeb ter po okolišnostih izreče, da je dopustilo izgubilo moč še pred iztekom dopustilne dobe.

Guttenberg s. r.

194.

**Ukaz finančnega ministerstva
z dne 20. oktobra 1896. l.**

**o izpremembi davčne krajne komisije v Lincu
v davčno upravništvo.**

Na podstavi Najvišega sklepa z dne 18. julija 1896. l. se za oskrbovanje poslov neposredne davčne službe v Lincu postavljena davčna krajna komisija izpreminja v davčno upravništvo.

To davčno upravništvo prične poslovati s 15. dnem novembra 1896. l.

Področje, uradni okoliš in stojališče na novo ustanovljenega davčnega upravništva je enako področju, uradnemu okolišu in stojališču davčne krajne komisije, ki je tam bila do sedaj.

Biliński s. r.